

Ascultă iubito, greierii

Flavius

Vom fi noi doi în umbra lunii
cu nopțile despletite-n păr
chiar dacă fânul copt cu miros de rugină
ne cheamă să ascultăm greierii
ce-ți cântă nepăsători între coapse,
sprintări în ierburile coapte,
lipsiți de somn
în arcuș pentru viorile pământului.

Ascultă-i iubito cum se întrec în crie, crie
până-n târziul fantasmelor ciudate
când umbrele noastre intră-n lumea
singurătăților din orașul de blocuri
în care ne închidem imuni
la fapte și întâmplări.

Ne urmăresc din balcon priviri curioase
ținându-ne de mână
până la despărțirea c-un sărut,
mulțumit mă-nchid în pătratul de beton
în care timpul arde fără flacără
și trece nevăzut de ochii oglinzii.

. |